

NÄIN TEHTIIN MESTAREITA

TEKSTI: EERO KAUSALAINEN KUVAT: JORMA ÖSTER, RAUNO LILJA

● Kuopion keväthangilta alkoi ja Rooman syyshelteeseen päättyi suomalaisen laskuvarjourheilun kiivas kilpailukausi 1976. Tässä setvitään kauden kotimaassa pidetyt mestaruusmittelöt relatiivi-SM:stä konventionaalisten SM:n kautta relatiivi-PM:ään. Myöhemmin syksyllä palataan sitten vielä menneen talven lumiin ja ennen kaikkea Rooman MM:ään.

Relatiivi-SM

SORSIEN SELVÄ KOTIVOITTO

● Varovasti lähtee liikkeelle relatiivikisailu SM-tasolla. Nyt pidetyissä toisissa tittelikahinoissa ei Sorsille löytynyt vastusta.

- Suomalaisen parasuutturheilun historian toiset RW-malliset Suomen mestaruuskilpailut pidettiin jo viime vuodelta totuttuun tapaan Suomen Laskuvarjokerhon isännöidyssä. Kisapaikkana oli kerhon tuki-kohta, jota myös Malmin lentokentäksi kutsutaan. Aikakirjoihin merkittiin tapahtuman ajankohdaksi 9.-11.7. Armon Vuonna 1976.

SÄÄNTÖLOISTÄ

Suomen mestaruudet piti rakkottaman sekä neljän että kahdeksan miehen kuviohypyissä. Lajit olivat radikaalisti muuttuneet edellisestä vuodesta. Pois oli jäänyt kymmenen miehen nopeustähti ja tilalle oli tullut kahdeksan miehen sekvenssihypyt (kuviohypyt). Tähti oli vaihtunut useaan peräkkäin tehtävään muodostelmaan.

Myös nelimiehininen laji oli kokenut selvän muodonmuutoksen. Tähti ei enää ollut pakollinen aloituskuvio kaikil-

la hypyillä. Myös aloitusmuodostelman jälkeen tehtävä voltti oli uusista säännöistä poistettu. Yhdellä hypyllä koottavien muodostelmien määrää oli myös lisätty aikaisempaan verrattuna.

Edellisiä sääntöremontteja selventävät teokset olivat kerhojen saatavissa jo huikeat kaksi viikkoa ennen kilpailun alkua. Tästä johtuen ei kisaorganisaation tarvinnut lainkaan pelätä liiallista osanotto-ryntäystä. Olivathan sääntömuutokset luonteeltaan siksi merkittäviä, ettei uusien "systeemien" omaksuminen voinut tapahtua aivan käden käänteessä, eikä ilman tiukkaa harjoitusohjelmaa.

Järjestäjän puolustukseksi on kuitenkin mainittava, että sillä ei ollut juuri osaa eikä arpaa sääntöjen viivästyksiin. Siihen löytyvät syyt lähinnä kansainväliseltä tasolta.

HYPPELÖINTIVAIHE

Koitti sitten muuan päivä,

kirkas ja kaunis, jolloin kisa-
elma voitiin aloittaa. Tässä
vaiheessa oli jo ilmeisesti
nähtävissä, että ennakoarve-
lukset osanottajakadosta piti-
vät paikkansa.

Kahdeksanmiehininen plaatu
jäi ilman yhtäkään kilpailu-
joukkuetta. Eikä ollut vallan
hyvin asiat nelimiehisessä-
kään: Kilpailun alkaessa löy-
tyi kotomaisia joukkioita
kaikki kaksi kappaletta, ul-
komaisia (kisaelman ulkopuo-
lella) yksi kappale.

Vaan ei se mitään. Kilpai-
lut aloitettiin aikataulun mu-
kaisesti ja katso: ilmaantuihan
sitten vielä kaksi kotomaista
joukkiota lisää. Ja niin oli
ilmassa suuren urheilujuhlan
tuntua.

Kilpailun kulku ja toimin-
taperiaate oli sellainen, että
kullekin joukkueelle ilmoitet-
tiin ennen koneeseen kiipeä-
mistä oikea uloshyppypaikka
ja lentolinja. Koska pilviraja
näytti olevan siksi alhaalla,
että siitä saattaisi tulla vai-

keuksia, oli maasta koneeseen
radioyhteys, jolla tarvittaessa
voitaisiin hyppyhetkeä tai len-
tolinjaa muuttaa.

Näin sitten tapahtuikin kil-
pailun kestäessä, monta moni-
tuista kertaa.

Heti kilpailun alusta lähtien
osoitti SLK:n joukkue "Sor-
sat" muille kisailijoille tai-
vaan merkit. He saivat aikaan
kahdesta neljään muodostel-
maa jokaisella hypyllä ansai-
ten kaksi pistettä/oikein ko-
koonpantu muodostelma.

Toinen ilmiselviä RW-tai-
pumuksia osoittava joukkue
oli australialainen "Pulskat
Kisumisut" (Fat Cats), joka
kaikilla hypyillään kartutti
pistesaalistaan yhden muodos-
telman antamalla pistemääräl-
lä. Vierasmaalaisuudestaan
johtuen he eivät kuitenkaan
voineet kilpailla mestaruudes-
ta. Kunhan vain hypäsivät
muiden mukana ihan harras-
tustumiehellä.

Kilpailun kolme muuta ko-
tomaista joukkuetta eivät saa-

neet yhtäkään kuviota syntymään taivaalle. Hyviä yrityksiä kuitenkin nähtiin useita. Näistä joukkioista puhuttaessa on muistettava, että he intoutuivat lähtemään mukaan vain sen vuoksi, että olisi saatu tilaisuudelle enemmän urheilullista väriä suuremman osanottajamäärän muodossa. Nämä joukkueet eivät olleet hypänneet sitten ensimmäistäkään hyppyä yhdessä ennen kilpailua. Muutama harjoitushyppy olisi todennäköisesti riittänyt, jotta pistetili kilpailun aikana olisi saatu avattua myös heidän kohdallaan.

TULOKSIA

Kilpailun voittivat "Sorsat", jotka tekivät keskimäärin kolme muodostelmaa kullakin hypyllä (suurin mahdollinen olisi ollut viisi). Joukkueeseen kuuluivat Into Taskinen, Hannu Sailavuo, Pertti Jompero ja Kustu Ylinen. Samainen "tiimi" valittiin tämän kilpailun perusteella edustamaan Suomea Utissa elokuun alussa pidettyyn RW-PM-kilpailuun. Kustaa Ylisen tilalle kuitenkin valittiin Kari Puhakka Kustun siirtyessä jalkavammansa johdosta joukkueen johtajan tehtävään.

	1. hyppy	2.	3.	4.	yhteensä
Sorsat	6 pist.	8 pist.	4 pist.	6 pist.	24 pist. (12 kuviota)
Fat Cats 2	2	2	2	2	8 pist. (4 kuviota)

Muiden joukkueiden piste-saaliiksi jäi ymmyrkäinen nolla.

OPETUKSIA

Tuomaritoiminnan osalta opittiin asia, joka oli oikeastaan jo ennalta tiedossa: käytössä tulisi olla kunnollisia, jalustallisia kiikareita riittävän luotettavien tulosten saamiseksi. Ihanneratkaisu olisi tietysti vielä käyttää edellä mainittujen aparaattien lisäksi videota, mutta semmoisia välineitä ei taida olla vallan helposti saatavissa.

Malmin kisoissa tuomaristo joutui tyytymään tavallisiin käsikiikareihin. Tämä ei tosin tällä kertaa vaikuttanut tuloksiin merkittävästi, sillä joukkueiden välillä oli niin suuret tasoerot, ettei mahdollisilla tuomarivirheillä ollut tällä kertalla merkitystä.

Eräs tärkeä tekijä tulosten tarkkuuden kannalta on tuomariston tarkkailukulma.

Säännöt edellyttävät kulman olevan vähintään 65°. Käytännössä todettiin, että alhainen kulma aiheuttaa vaikeuksia nähdä viimeisistä kuvioista, onko ne koottu oikein ja ovatko otteet hyväksyttäviä. Tämä oli sääntökohta, jota ei käytännöllisistä syistä voitu toteuttaa. Ei näet ollut välineitä, joilla kulmaa olisi voitu mitata.

Relatiivihyppäminen Suomessa näyttää olevan käytännössä SLK:n yksinoikeus. Muualla maassa se ei ole saavuttanut sellaista jalansijaa kuin olisi voinut olettaa. Tai sitten on niin, että samat henkilöt, jotka muissa kerhoissa hyppäävät relatiivisia, hyppäävät myös aktiivisesti tempua ja tarkkuutta. Näin konventionaalisten MM-kisojen vuotena ilmeisesti heidän harjoittelunsa on keskittynyt pääasiassa näihin lajeihin, tähtäimessä matkalippu Romuloksen ja Remuksen kaupunkiin.